

Inhoud

- Survivaltips **9**
- Verhaal Mobieltje – *Bert Wiersema* **11**
- Bijbelstudie Ren als een atleet die wint! – *Corien Oranje* **17**
- Herinneringen aan groep 8 **21**
- Afscheidswoord **24**
- Gedicht Mijn broer liep net langs – *Nelleke Scherpbier* **25**
- Brugklas ABC **26**
- Gedicht Brugklas – *Corien Oranje* **30**
- Gedicht De kanariepiet – *Rikkert Zuiderveld* **31**
- Herinneringen aan groep 7 **32**
- Afscheidswoord **34**
- Interview Een luizenleven op de basisschool **35**
- Gedicht Groep 8 is het allerleukst – *Nelleke Scherpbier* **38**
- Verhaal Niet loslaten! – *Hans Mijnders* **39**
- Herinneringen aan groep 4, 5 en 6 **46**
- Gedicht Nieuwe klas – *Nelleke Scherpbier* **48**
- Bijbelstudie Bodyguard – *Corien Oranje* **49**
- Gedicht Geheim – *Lenze L. Bouwers* **53**
- Verhaal Buitenboord – *Corien Oranje* **54**
- Gedicht Vervelen – *Rikkert Zuiderveld* **61**
- Herinneringen aan de laatste schooldag, musical en schoolkamp **62**
- Interview Wat is er nou leuker dan je eigen personen bedenken ... **66**
- Bijbelstudie Schaapachtig – *Corien Oranje* **72**
- Gedicht Laatste schooldag – *Lenze L. Bouwers* **76**
- Gedicht De vis – *Rikkert Zuiderveld* **77**
- Recepten Elke dag brood mee! **78**
- Herinneringen aan groep 1, 2 en 3 **84**
- Bijbelstudie Niet goed wijs – *Corien Oranje* **86**
- Gedicht Het nieuwe land – *Lenze L. Bouwers* **89**
- Namen en adressen **90**
- Gebed – *Lenze L. Bouwers* **95**

Survivaltips

Nu ben jij nog de oudste van de school en de baas op het schoolplein. Maar als brugpieper is dat wel anders! Met deze tips overleef je de brugklas wel.

tips *om van de eerste schooldag een succes te maken!*

- 1 Pak je spullen de avond van tevoren in.**
Zo voorkom je dat je 's morgens in paniek nog op zoek moet naar je nieuwe rekenmachine.
- 2 Ga op tijd naar bed.**
Als je goed uitgerust bent, gaat alles een stuk makkelijker.
- 3 Trek je favoriete outfit aan.**
Dan voel je je veel zekerder.
- 4 Eet je ontbijt.**
Ook al denk je dat je geen hap door je keel krijgt van de zenuwen. Met een rammelende maag voel je je niet fijn en kun je je minder goed concentreren.
- 5 Schrijf belangrijke informatie op** (in je mooie, nieuwe agenda).
Wat is het nummer van je kluisje, hoe laat heb je pauze en hoe heten je leraren en die ene leuke klasgenoot.

ZOZ voor meer tips

Geen negen hoor!
Gewoon een zes.

tips voor elke dag

- 1 Blijf jezelf.**
Gedraag je niet stoer als je dat eigenlijk niet bent.
Dat houd je nooit lang vol! Doe ook nooit iets tegen je zin (zoals roken) om erbij te horen.
- 2 Wees niet bang voor kinderen uit hogere klassen.**
Zij hebben (meestal niet zo lang geleden) ook in de brugklas gezeten!
En als ze je uitschelden voor brugpieper? Gewoon niet op reageren, dan gaat het vanzelf over.
- 3 Doe je tas niet op je rug als je naar school fietst.**
Stop hem onder je bagagedrager. Het staat misschien niet zo stoer, maar rugpijn is nóg minder stoer! In de pauze leg je wat boeken in je kluisje. Zo hoef je er niet de hele dag mee te slepen.
- 4 Schaam je niet als je goede cijfers haalt.**
Als ze je een stuudje noemen, zijn ze gewoon jaloers!
- 5 Vaak heb je een mentor of mentrix.**
Bij hem of haar kun je terecht met vragen en problemen, daar is hij of zij voor. Dus gewoon doen. Je staat er niet alleen voor!
- 6 Bedenk tot slot: brugpieper ben je maar een jaar!**
Tenzij je blijft zitten natuurlijk ...

Mobieltje

//////////////////////////////////// Bert Wiersema

Dat hij nerveus zou zijn had Gerben wel verwacht. Hij heeft niet voor niets overgegeven vanmorgen. Geen hap kon hij daarna nog door zijn keel krijgen. Maar dat zijn maag weer pijnlijk samen zou trekken nu het grote gebouw in zicht komt had hij niet verwacht. Niet aan denken. Kom op zeg. Laat je niet op de kop zitten. Hij snuift een keer diep en zet zijn stoerste gezicht op. Voor de school hangt een groep grotere jongens. Vast derde- of vierdeklassers. Gisteren waren die er niet. Toen hoefde hij alleen maar zijn boeken op te halen. Na een uurtje mochten ze alweer naar huis. Echt tof.

Bij het hek stapt hij van zijn fiets. Door de zware tas verliest hij bijna zijn evenwicht. Vandaag beginnen de introductiedagen, maar voor alle zekerheid heeft hij toch al zijn boeken maar meegenomen. Een van de grote jongens wijst. Hij zit op de leuning van een van de banken.

‘Hé, daar komt een tas met een jongetje aan’, schampert hij. Gerben zegt niks. Hij klemt zijn lippen op elkaar en loopt strak voor zich uitkijkend naar het fietsenhok. Achter zijn rug klinkt honend gelach. Hij weet niet hoe snel hij de fietsenkelder in moet duiken. Daarbinnen ziet hij in de verte een paar klasgenoten van de basisschool. Vlug zet hij zijn fiets in een rek en op slot. Gebogen onder zijn zware tas loopt hij naar de anderen.

‘In welke klas kom jij?’ vraagt Willem.

‘1C’, antwoordt Gerben.

‘Ik ook’, klinkt de stem van Klarine. Een donkere jongen komt een beetje aarzelend dichterbij.

‘Hoi, ik eh, heet Narek. Ik kom ook in 1C.’ Gerben haalt opgelucht adem. Met Klarine kon hij op de basisschool wel opschieten, en die Narek lijkt ook wel een toffe gozer. Hij voelt een deel van de spanning uit zich wegglijden. Even later klinkt de zoemer van de eerste bel. De groepjes die zich in de fietsenkelder en op het schoolplein gevormd hebben stromen de ingangen binnen.

>>>

Gisteren is gezegd dat de eersteklassers naar de aula moeten komen voor de opening. Gerben grabbelt zijn kluisleuteltje uit zijn zak, dat hebben ze gisteren gelijk met de boeken gekregen. Hij heeft al even gekeken waar zijn kluisje is. In de gang naar het gymlokaal. Een rood deurtje. Hij draait het open en stopt zijn dunne zomerjasje erin. Dan haalt hij voorzichtig zijn splinternieuwe mobieltje uit zijn zak. Behoedzaam houdt hij het omhoog.

‘Wow’, laat Klarine zich ontvallen. ‘Wat een vet mobieltje.’

‘Vorige week van mijn pa gekregen’, zegt hij. ‘Cadeautje omdat ik nu zo ver moet fietsen.’ Hij klapt het deurtje dicht en draait het zorgvuldig op slot.

In de aula wordt de dagopening gehouden en samen gezongen. Dan krijgen ze een toespraak van de directeur. De mentoren worden voorgesteld. Klas 1C heeft mevrouw Bouwkamp als mentor. Ze neemt de klas mee naar het tekenlokaal. Ze legt uit dat er eerst twee introductiedagen zijn. Er wordt een antipest-project gehouden. Een vossenjacht, een speurtocht door de school en nog veel meer. Klinkt allemaal goed. De knoop in Gerbens maag begint zich te ontspannen. De morgen vliegt voorbij. De rest van de klas blijkt ook mee te vallen, en aan het eind van de morgen voelt Gerben zich een stuk prettiger dan aan het begin. Voor ze het weten is de grote pauze aangebroken. Gerben en Narek gaan naar de aula en halen hun boterhammen uit de tas. Klarine komt er ook bij zitten.

‘Zullen we een eindje lopen?’ stelt ze voor. ‘Het is vet lekker weer. Beter dan die maffe aula hier.’ De jongens knikken. Gerben besluit om toch zijn jasje even te halen. Bovendien kan hij dan mooi even zijn mobieltje laten zien.

‘Wacht even hoor.’ Snel loopt hij naar de gang bij het gymlokaal. Onderweg vist hij het kluisleuteltje al uit zijn zak. Met een zwaai draait hij het rode deurtje open. Het mobieltje! Een schok slaat door hem heen. Het mobieltje is weg. Voorzichtig pakt hij zijn jasje eruit, in de hoop dat het mobieltje weggeleden is. Maar het zit niet in de jas. Hij tast met zijn handen het kluisje af. Tegen beter weten in voelt hij in de zakken van zijn jasje, dan in die van zijn broek. Maar het mobieltje is en blijft weg. Gestolen! Wie kan dat nou gedaan hebben? Het kluisje zat op slot! Tranen branden achter zijn ogen. Zijn mooie splinternieuwe mobieltje!

‘Hé, kom je nog?’ galmt Nareks stem over de gang. Klarine en hij komen nieuwsgierig dichterbij als ze het beteuterde gezicht van Gerben zien.

‘Wat is er met jou, joh?’

‘Mijn mobieltje is gejat’, zegt Gerben zacht.

De andere twee kijken in het lege kluisje.

‘Ik heb gezien dat je hem erin deed’, zegt Klarine verontwaardigd. ‘Wie kan dat nou gedaan hebben?’

Gerben kijkt naar de sleutel in zijn hand. Zou die ook op andere kastjes passen?

Hij probeert het, maar het gaat niet.

‘Had je hem nog aan staan?’ wil Klarine weten. Ze haalt haar eigen mobieltje uit de zak. Gerben knikt.

‘Dan bel ik je op, en als je mobieltje afgaat weten we waar het ligt.’ Dat is een goed idee. Gerben noemt zijn nummer, terwijl Klarine het intikt. Gespannen wachten ze af. Als iemand anders het in zijn kluisje heeft liggen, dan moeten ze dat nu horen. Er klinkt geen geluid.

‘We geven het niet op,’ zegt Klarine, ‘in de hal zijn meer kluisjes.’

In de hal aangekomen proberen ze het nog een keer. Maar ook uit deze kluisjes klinkt geen blij getinkel.

‘Maar ik hoor wel wat’, zegt Narek die zijn ogen tot spleetjes knijpt om zo scherp mogelijk te kunnen luisteren. ‘Het komt daarvandaan.’

Ze volgen Narek naar de gang. Daar horen ze het ook. Even later staan ze verbijsterd voor een gesloten deur. Decaan, staat erboven.

‘Wat is een decaan?’ vraagt Gerben.

‘Da’s een leraar die je helpt om een school te kiezen ofzo’, meent Narek te weten.

De tranen branden Gerben opnieuw in de ogen.

Wat is dit voor een school waar leraren mobieltjes van hun leerlingen pikken?

Belachelijk!

‘Zeg jongelui, willen jullie daar even weggaan?’ klinkt een zware stem achter hun rug. Gerben wil wat zeggen, maar Narek trekt hem mee.

‘Da’s Westland’, fluistert hij. ‘Volgens mij is dat de decaan. Da’s een kwaai, zegt m’n broer.’ Vlug haasten ze zich met z’n drieën naar de aula.

‘Wat moeten we nou doen?’ zegt Gerben. Hij is rood geworden en zijn wenkbrauwen fronsen. ‘Ik wil mijn mobieltje wel terug.’

‘Naar de directeur’ vindt Narek. Maar daar heeft Gerben niet veel trek in.

‘We kunnen het tegen de conciërge zeggen’, stelt Klarine voor.

Dat vindt Gerben een veel beter idee. De conciërge, meneer van der Heide, staat achter de bar bij het koffieapparaat. Gelukkig is er verder niemand.

‘Mag ik even wat vragen?’ zegt Gerben verlegen. Van der Heide wenkt hen achter de bar. Daar vertelt Gerben wat er gebeurd is. Dat zijn mobieltje uit zijn kluisje verdwenen is, en dat de decaan hem waarschijnlijk gepakt heeft.

‘Wat moet ik nou doen?’ zucht hij op het laatst. Van der Heide legt zijn hand geruststellend op zijn schouder.

‘Niks’, zegt hij. ‘Laat dit maar aan mij over. We weten nu waar je mobieltje is. En ik zorg ervoor dat jij hem terugkrijgt. Binnen een uur. Dat beloof ik.’

‘Weet u dat wel zeker?’ weifelt Narek. De conciërge knikt geruststellend.

‘Maken jullie je maar geen zorgen. Ik weet al precies hoe ik het aan ga pakken.’

Na de middagpauze komen alle nieuwe eersteklassers weer bij elkaar in de aula. Als iedereen zit, komt meneer Westland achter de microfoon.

Die stiekeme dief, denkt Gerben. Mobieltjes jatten, hè. Wacht maar af. Straks wordt ie ontslagen. Net goed.

Westland pakt de beide zijkanten van de kathedier vast en buigt zich over de microfoon.

‘Jongelui, wij zijn een beetje ondeugend geweest’, begint hij. Dan pakt hij vanachter het spreekgestoelte een plastic tas.

‘Ik wil een paar mensen een beloning geven.’ Zijn hand gaat in de tas en komt weer tevoorschijn met een pet van de New York Yankees.

‘Hé, die is van mij’, roept een van de jongens uit 1A.

‘Kom dan maar even naar voren’, nodigt Westland. De jongen klimt het podium op en wil zijn pet al uit Westlands hand pakken, maar de leraar houdt hem glimlachend achter zijn rug.

‘Kalm aan, vriend. Ik heb eerst wat voor je.’ Hij grijpt weer in de tas en haalt er een mooie keycord uit, met het logo van de school erop.

‘Die is voor jou, daar kun je je sleutels aan hangen. Je krijgt hem omdat je deze pet netjes in je kluisje had liggen. En dat vinden we goed. Want petten horen op deze school in de kluisjes.’

Dan overhandigt hij de pet en het keycord met een plechtig gebaar aan de jongen uit 1A. Die houdt beide trofeeën lachend omhoog.

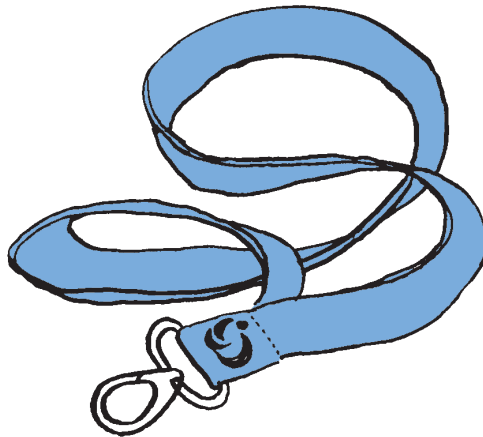
‘En van wie is dit mobieltje?’ vraagt Westland terwijl hij Gerbens mobieltje in de lucht steekt. Gerben steekt zijn hand op en loopt naar het podium. Ook hij krijgt zijn mobieltje terug en een keycord. En een compliment omdat zijn mobieltje netjes in de kluis lag.

Westland legt zijn hand op Gerbens schouder en buigt zich weer over de microfoon.

‘Ik kan me voorstellen dat jullie het raar vinden dat we zomaar in jullie kluisjes hebben zitten neuzen. Maak je geen zorgen. Dat doen we niet zo gauw.

Maar je hebt gezien dat we het wel kunnen. Soms nemen we een steekproef, bijvoorbeeld in december, omdat we niet willen dat er op school in illegaal vuurwerk gehandeld wordt. De kluisjes zijn voor je jas en je dure spulletjes, gebruik ze daar ook voor.’

Als Gerben terug naar zijn plaats loopt, ziet hij Van der Heide achter de bar staan. De conciërge knipoogt en steekt zijn duim op.

Ren als een atleet die wint!

//////////////////////////////////// Corlen Oranje / Bijbelstudie

Lezen: 1 Korintiërs 9:24-27

24 Weet u niet dat van de atleten die in het stadion een wedloop houden er maar één de prijs kan winnen?

Ren als de atleet die wint.

25 Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt beheerst zich in alles; atleten doen het voor een vergankelijke erekrans, wij echter voor een onvergankelijke.

26 Daarom ren ik niet als iemand die geen doel heeft, vecht ik niet als een vuistvechter die in de lucht slaat.

27 Ik hard mezelf en oefen me in zelfbeheersing, want ik wil niet aan anderen de spelregels opleggen om uiteindelijk zelf te worden gediskwalificeerd.

Mijn sport

.....

Mijn club

.....

>>>

Tijd die ik per week aan sporten besteed: ..... uur.

Hoe bereid jij je voor op een belangrijke wedstrijd?

- .....
- .....
- .....
- .....
- .....

Als je een wedstrijd écht belangrijk vindt, dan heb je er veel voor over. Dan doe je er wat voor. Dat geldt als je voetbalt. Als je basketbalt. Als je hardloopt of zwemt. Het geldt helemaal als je topsporter bent.

Neem nou Lance Armstrong, de Amerikaanse wielrenner die zeven keer de Tour de France heeft gewonnen. Als jij van wielrennen houdt, hoef ik je niets uit te leggen. Maar in het onwaarschijnlijke geval dat je er nog nooit van gehoord hebt: de Tour de France is een drie weken durende rit door Frankrijk, die eens per jaar gehouden wordt. De deelnemers fietsen meer dan 3000 kilometer. Dwars door de Alpen en de Pyreneeën. In een moordend tempo.

Als je zoiets wilt doen, en je wilt nog winnen ook, dan moet je dag in dag uit met je sport bezig zijn. En dat was Lance Armstrong. Hij zei: 'De Tour win je niet in juli. De Tour win je door het hele jaar door keihard te trainen.' Dat deed hij dan ook. Vanaf de eerste dag ná de Tour, tot de dag vóór de Tour weer begon. Zelfs met Kerst zat hij op de fiets. Hij trainde in de zomer en de winter, in de regen, de sneeuw en de brandende zon. Hij lette altijd op wat hij at, op wat hij dronk. Hij reed vijf keer dezelfde berg op, om te zien waar de problemen zaten. Hij lette op zijn hartslag, zijn bloeddruk, zijn gewicht. En voortdurend zocht hij naar manieren om beter te worden. Om sneller te worden. Alles zette hij opzij voor het ene doel: het winnen van de gele trui.

In de tijd van Paulus werd er ook al fanatiek gesport. Tijdens de Olympische Spelen bijvoorbeeld. Hardlopen, worstelen, speerwerpen, discuswerpen ... Er werd, net als nu, gestreden in enorme stadions. Het grootste bood plaats aan bijna 50.000 mensen. Misschien heeft Paulus er ook wel eens tussen gezeten. In elk geval weet hij waar hij het over heeft als het over sport gaat. Het gaat om winnen. Daar heb je als sporter alles voor over. Daar leef je voor. Want je wilt geen tweede of derde worden. Je wilt de eerste zijn. Je wilt winnen.

Of je nou sportief bent of niet, ook jij moet leven als een atleet. Want als christen neem je deel aan een wedstrijd. Een wedstrijd die veel belangrijker is dan de Tour de France. Of dan het WK. Het gaat niet om een gele trui of om een medaille. Of, zoals vroeger, om een krans van laurierbladeren. Zo'n krans was na een paar dagen verdord.

Waar jij voor loopt, is voor een onvergankelijke prijs. Een prijs die meer waard is dan je je voor kunt stellen. Die mooier is dan je je voor kunt stellen. En de prijs is: 1 Timoteüs 6:12 ...

Het is een beetje een vreemde wedstrijd. Je zet er alles voor opzij. Je bent er dag in dag uit mee bezig. Je rent zo hard als je kunt. Maar je hoeft niet bang te zijn dat je zult verliezen. Want eigenlijk heb je al gewonnen. Het is alsof je loopt met de medaille al om je nek.

Dankzij Jezus, die de race voor jou heeft uitgelopen.

Wat voor tips geeft coach Paulus in dit bijbelgedeelte?

- Ren als .....
- .....
- .....

Meer wedstrijd tips

- 1 Timoteüs 6:11-12
- 2 Timoteüs 4:7-8
- Filippenzen 3:12-14

→ Gebed

God, wilt U me helpen om te zien
waar het om gaat in dit leven?
Help me om te lopen in de
wedstrijd waar Paulus het over heeft.
Om te leven als uw kind,
om me te richten op uw koninkrijk.
Geef dat ik zie wat ik daarvoor moet doen en laten,
dat ik zie wat me hindert in deze wedstrijd
en wat me kan helpen.
Geef me de kracht van uw Heilige Geest.
Om Jezus' wil,
Amen.